

*Tvou píseň, Sázavo,
si odnáším nejen v kamenu
ze Tvé nejdivočejší peřeje,
ale i v každé buňce mého těla,
jako ozvěnu Tvého dravého proudu,
uprostřed kterého
jsem na chvíli na sebe zapomněl.*

Asi jen málokterá česká řeka byla v minulosti zdrojem tolika romantických zážitků a historek jako Sázava. Učarovala nejen tisícům trampů, vodáků (řeka je sjízdná právě z Ledče n. S.), turistů a výletníků, ale také mnoha umělcům. V těchto místech tvořil malíř F. A. Jelínek,

Jaroslav Panuška, Otakar Štafl, Jan Rambousek. Rád tu pobýval Jaroslav Hašek a jeho společník Zdeněk Matěj Kuděj. Nesmíme zapomenout na vynikající filmáře. Oslavou řeky Sázavy je mimo jiné také Krškův poetický film, natočený na sklonku okupace v roce 1945, pod názvem Řeka čaruje. Řeka Sázava však čaruje zejména zajímavým způsobem svého toku. Pramení ve Žďárských vrších pod Šindelným vrchem, pak napájí rybník Velké Dářko a pod Žďarem n. S. náhle mění směr k západu, aby se po zhruba 220 kilometrech spojila u Davle, jižně od Prahy, s Vltavou. Do našeho kraje řeka vstupuje svým nejdratičtější úsekem. Z poklidného toku uprostřed luk se sevře do kamenitého údolí a schová

